

Ulike institusjoner i UH-sektoren – også ulik finansiering?

Det er en utbredt oppfatning at det er systematiske forskjeller i finansieringen av universiteter og høyskoler. Det er riktig, men forskjellene skyldes ulikheter i oppgaver og ansvar – ikke at samme oppgave finansieres ulikt. Det er ikke systematiske forskjeller i bevilgning per studieplass når bevilgning til rekrutteringsstillinger og muséer er trukket ut.

Utgangspunktet for denne gjennomgangen er at institusjonene i den statlige UH-sektoren har mange av de samme oppgavene – forskning, forskningsbasert utdanning og formidling. Ellers skiller de seg fra hverandre på svært mange måter: Størrelse, utdanningsprogrammer, faglige tradisjoner, faglig ansvar, eierskap til bygningsmassen og mye mer.

Statsbevilgningen til de ulike institusjonene varierer mye. Kan ulikhetene forklares gjennom kriterier som bygger på oppgaver og ansvar, eller er det uforklarlige forskjeller i bevilgningsnivå?

Vi gjør to ting i dette notatet for å nærme oss svar på denne problemstillingen:

- a) Først (side 1-5) ser vi muligheten for å dekomponere dagens bevilgninger til institusjonene. Mange i sektoren vil mene at bevilgningen er så ugjennomsiktig satt sammen at det i seg selv gir opphav til uforklarlige og uhensiktsmessige skjevheter i bevilgningsnivå. I dette notatet peker vi på at det er mulig å gi enkle forklaringer på opp mot 9 av 10 bevilgede kroner.
- b) Dernest (side 5-7) ser vi særskilt på den gjenstående, «uforklarte» delen av bevilgningen. Størrelsen på denne varierer mellom institusjonene, og spørsmålet er om det finnes mønstre i denne variasjonen. Vi peker på at institusjonskategori

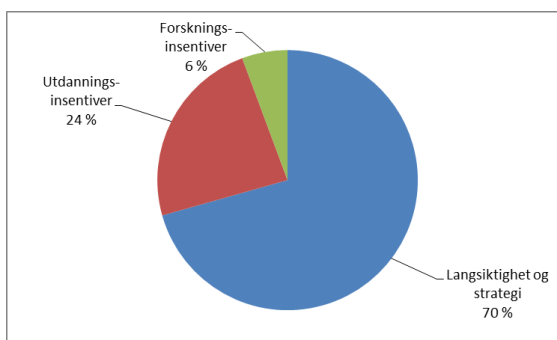
har liten/ingen betydning, men at geografisk lokalisering nok spiller en viss rolle.

Gjennomsiktighet

Mange anser at basisdelen av finansieringssystemet («langsiktighet og strategi») er å regne som en «black box» uten mulighet for innsyn i de premisser som gjelder og at det dermed er vanskelig å argumentere politisk for økning i bevilgningsnivået til den enkelte institusjon. Vi gjør her et forsøk på å gi innhold til denne «black box» – et forsøk på å beskrive det ugjennomtrengelige.

Vi ser i hovedsak på data som gjelder 2013. Bevilgningene til den statlige UH-sektoren beløp seg til 26,0 mrd. kroner, satt sammen slik figur 1 nedenfor viser i form av (i) insentiver med utgangspunkt i oppnådde resultater to år tidligere og (ii) «basis» som først og fremst er historisk bestemt.¹

Figur 1 Bevilgning 2013 til statlig UoH-sektor

Datakilde: KD

¹De aller fleste institusjoner har omtrent 30 % insentivandel, men forskjellene mellom utdannings- og forskningsinsentivene er store, se vedlegg.

I utgangspunktet er altså 1/3 av bevilgningene i UH-sektoren forklart gjennom insentivene.

Hva så med basisdelen, eller «langsiktighet og strategi» som det heter? Vi har funnet tall for bevilgninger ifm. rekrutteringsstillinger og studieplasser i tillegg til å hente tall for ressursbruk på museer og arealer. Dette er både områder av stor økonomisk betydning og områder der institusjonene skiller seg aller mest fra hverandre.

Forskerrekruttering

Ansvar for forskerrekuttering har tradisjonelt vært en hovedoppgave for universitetene. 3 av 4 av sektorens 3 053 øremerkede rekrutteringsstillinger i 2013 befinner seg da også ved de fire største universitetene. Tallet på rekrutteringsstillinger er oppgitt i departementets tekniske spesifisering vedr. statsbudsjettet, og antallet kan multipliseres med den gjeldende rundsummen for å finne ressursene som medgår.

Beregnet slik finner vi at oppunder 2,8 mrd. kroner (ca. 11 % av samlet bevilgning) ble bevilget til rekrutteringsstillinger i 2013.

Studieplasser

En studieplass er definert som en 60-studiepoengenheter, dvs. ett års studier. Ved innføringen av dagens finansieringsmodell i 2003, ble det beregnet et studieplassestall som så ble holdt løpende oppdatert i departementets tekniske spesifisering til statsbudsjettet til og med 2010. Studieplassestallene er imidlertid først og fremst blitt til som en teknisk øvelse – på grunnlag av avlagte studiepoeng.

Vi har på dette grunnlaget beregnet et antall studieplasser i den statlige UH-sektoren for 2013 på 107 837. Det er nesten 8 500 plasser mer enn i 2010 og vel 7 500 høyere enn i 2003.²

² Oversikt over samlet studieplassestall per institusjon finnes i vedlegg.

I 2010 ønsket universitetene i Bergen og Oslo å redusere studenttallet slik at antall avlagte studiepoeng stemte bedre overens med departementets oppgitte studieplassestall. Begrunnelsen var knyttet til å bedre studiekvaliteten. På samme tid vedtok Stortinget å tilføre sektoren nye studieplasser, og departementet forutsatte at tilførsel av nye studieplasser skulle gi flere studenter et tilbud.

Etter dette fjernet departementet studieplassestallene fra de etterfølgende statsbudsjettene. Da har man naturligvis også vanskeliggjort arbeidet med en samlet dimensjonering av UH-sektoren. Studieplassestallene lar seg likevel oppdatere år for år fordi marginale endringer (tillegg eller kutt) er spesifisert i hvert enkelt års statsbudsjett.

En studieplass er imidlertid ikke noe entydig begrep. Finansieringssystemet opererer med studieplasser og studiepoengtelling knyttet til 6 ulike kategorier. Disse kategoriene reflekterer kostnadsforskjeller mellom studiene på et grovt nivå. Studieplassestallene til hver institusjon – gitt som en sum – må derfor vektet slik at summen gjenspeiler forskjellene i studieprogramprofil mellom institusjonene. Vektingen tar utgangspunkt i det nasjonale finansieringssystemet.

Tabell 1 Vekting av studier

Programseksempler	Kategori	Vekt
Kliniske studier (bl.a. medisin)	A	4,00
Psykologi, musikk, arkitektur	B	3,00
Realfag, master	C	2,00
Humaniora/samf.fag, master	D	1,50
Lærerutdanning, realfag (bach.)	E	1,25
Humaniora/samf.fag, bach.	F	1,00

Blant universitetene har NMBU den høyeste vekten (1,84) og Universitetet i Nordland den laveste (1,22). Blant de vitenskapelige høyskolene og høyskolene får Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo vekt 3,00 og Høgskolen i Har-

stad 1,15. Beregningen av vektene bygger på avlagte studiepoeng i 2013; tallene er hentet fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH).

Etter dette har vi så beregnet samlet studie-plassbevilgning i 2013 til litt over 7,8 mrd. kroner (30 % av samlet bevilgning).

Museer

Fem av universitetene har ansvaret for universitetsmuseer; de øvrige institusjonene har ikke museer i det hele tatt. Når det gjelder museer, har vi funnet fram tall for ressursbruk fra den interne ressursfordelingen ved de aktuelle institusjonene.³

Ressursbruken til museer beløper seg til 340 mill. kroner i 2013.

Foreløpig oppsummering

Summen av insentiver, rekrutteringsstillinger, studieplasser og museer utgjør, slik dette er beregnet her, 18,7 mrd. kroner. Det utgjør 71 % av samlet bevilgning til den statlige UoH-sektoren i 2013.

Tabell 2 Særskilt ressursbruk, versjon 1

Insentiver	7 776 727
Rekr.stillinger	2 767 669
Studieplasser	7 830 657
Museer	339 843
Sum	18 704 896

Beløp i 1 000 kroner

Arealer

UH-institusjonene har ulikt eierskap til bygningene de holder til i. De gamle universitetene og noen vitenskapelige høyskoler er selvforvaltende institusjoner, mens majoriteten av sektoren leier sine bygninger av Statsbygg. Dette innebærer betydelige kostnadsforskjeller. Kostnader til bygninger har vi identifisert

³ Ved presentasjonen av finansieringssystemet i statsbudsjettet for 2002 varslet departementet at det ville komme en egen museumskomponent. Det har ikke skjedd.

gjennom årsregnskapet til den enkelte institusjon slik disse framkommer i Database for statistikk om høyere utdanning (DBH). Note 3 til årsregnskapet spesifiserer bl.a. kostnader til bygninger, og det er disse dataene som anvendes.⁴

Det er god grunn til å vurdere kritisk om det er riktig å ta med kostnader til arealbruk i en dekomponering av et finansieringssystem:

- For det første har kostnader prinsipielt ikke noe med finansiering å gjøre.
- For det andre kan det argumenteres med at finansieringen av arealer er inkludert i bevilgningene til studieplasser og rekrutteringsstillinger og dermed blir en dobbel spesifisering.

På den annen side er det relevant å se på arealkostnader fordi disse er så ulike institusjonene imellom. Husleiebetaling til en ekstern bygningseier som Statsbygg inkluderer både midler til framtidig verdibevarende vedlikehold og et avkastningskrav på den kapitalen som er investert. Selvforvaltende institusjoner setter i noen grad av egne midler til verdibevarende vedlikehold, men har ikke noe avkastningskrav. Disse forholdene gjenspeiles da også f.eks. i forskjellig kvadratmeterpris for UiA og UiO (kvm.tall hentet fra DBH), hhv. 1753 og 1108 kroner. Gjennomgangen i dette notatet tar på denne måten høyde for forskjellig eierskap til bygningene i UH-sektoren.

⁴ Det undervurderer kostnadene til bygninger for de selvforvaltende institusjonene: De har alle sammen et betydelig antall årsverk knyttet til bygningsforvaltningen som blir utelatt, i tillegg til at de gjør egne investeringer i større bygningsmessig vedlikehold / rehabilitering. Vi minner for øvrig om at kostnadstallene fra regnskapets note 3 ikke inkluderer bygningsavskrivninger for de selvforvaltende institusjonene.

Arealkostnadene i UH-sektoren beløp seg til 4 mrd. kroner i 2013 (15 % av samlet bevilgning).

Oppsummering mht. dekomponering

Summen av insentiver, rekrutteringsstillinger, studieplasser, museer og arealer utgjør, slik dette er beregnet her, 22,7 mrd. kroner. Det utgjør 87 % av samlet bevilgning til den statlige UH-sektoren i 2013.

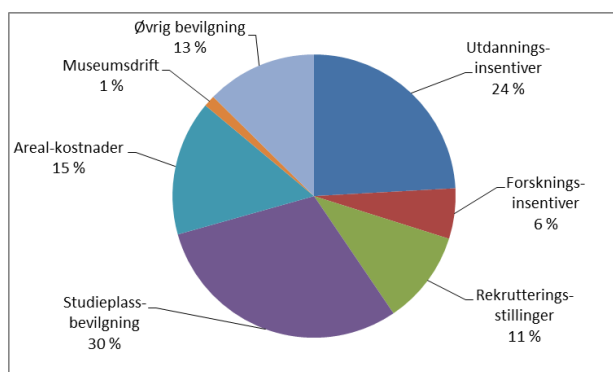
Tabell 3 Særskilt ressursbruk, versjon 2

Insentiver	7 776 727
Rekr.stillinger	2 767 669
Studieplasser	7 830 657
Museer	339 843
Bygninger	4 011 242
Sum	22 716 138

Beløp i 1 000 kroner

Gjennomsiktigheten i finansieringssystemet ligger, målt på denne måten, altså på 87 %. Det illustrerer nok at «black-box»-problemet kanskje er noe overdrevet.

Fig.2 Finansieringssystemet, gjennomsiktighet

Det er godt kjent at bygningsmassen til de selvforvaltende institusjonene har betydelige utfordringer med hensyn til vedlikeholdsetter-slep. Sammenliknet med behovet er denne oppgaven svært dårlig finansiert (den tidligere post 46 før overgangen til nettobudsjettering i 2001). I Riksrevisjonens rapport om emnet fra 2013 er da også utfordringene tydeliggjort.

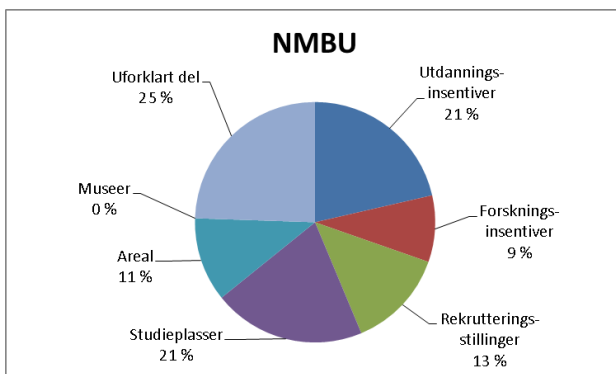
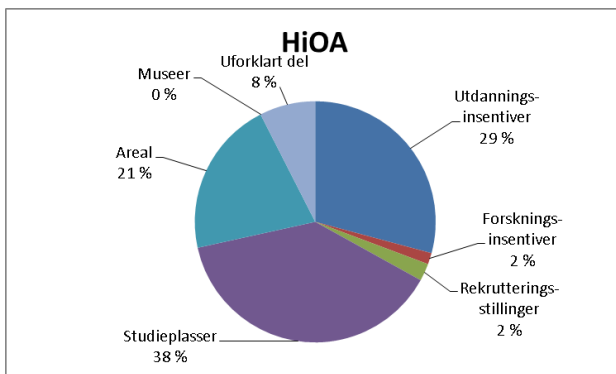
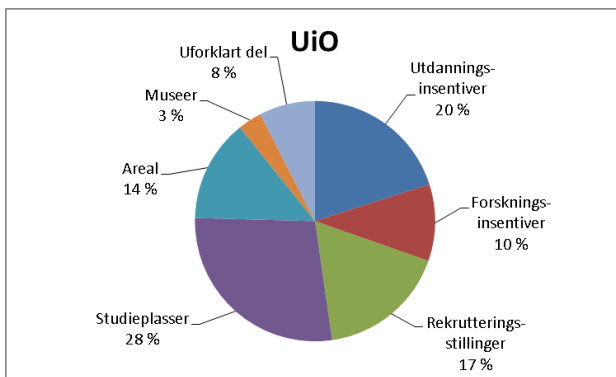
I påvente av egne nybygg- eller rehabilite-ringsprosjekter over statsbudsjettet, er de selvforvaltende institusjonene henvist til å finne rom for verdibevarende vedlikehold innenfor eksisterende rammer. Å finne slikt rom er krevende. Flere institusjoner har klart å prioritere oppgaven, men innenfor dagens bevilgningsnivå er det umulig å få til priorite-ringer i det omfang som er nødvendig.

Forskjellige budsjettprofiler

Figur 2 ovenfor gir gjennomsnittsdata for hele den statlige UH-sektoren. Forskjellene er imidlertid store institusjonstyper og institusjoner imellom. Ser man på total bevilgning til institusjonene, ser det ut til at det eksisterer tre ulike ressursprofiler:⁵ Breddeuniversitet, høyskole og en tredje kategori med en relativt stor «uforklart del» av budsjettet («handlingsromsvinnere»). Alle tre finner vi eksempler på i Oslo-området – UiO er breddeuniversitetet, HiOA er høyskolen og NMBU er institusjonen med stor uforklart del, se figur 3.

⁵ En vitenskapelig høyskole som NHH har en profil mellom breddeuniversitet og høyskole – stor andel rekrutteringsstillinger (som et breddeuniversitet), men betydelig større vekt på utdanningsinsentiver enn på forskningsinsentiver (som en høyskole).

Fig. 3 Budsjettprofiler

Forskjellene mellom breddeuniversitetet UiO og høyskolen HiOA handler først og fremst om antall rekrutteringsstillinger og forskningsresultater (og litt om museer).

«Handlingsromsvinnerne» likner på breddeuniversitetet, men har først og fremst flere midler tilgjengelig (et mye større uforklart element).

Hvem likner på hvem i UH-sektoren?

- Breddeuniversitetene UiB og NTNU likner på UiO.
- De høyskolene vi har undersøkt (høyskolene i Gjøvik, Lillehammer og Volda), har alle sammen liknende profiler som HiOA. Også de nye universitetene UiA og UiS har en profil som likner på den ved HiOA.
- UiT har liknende profil som NMBU.

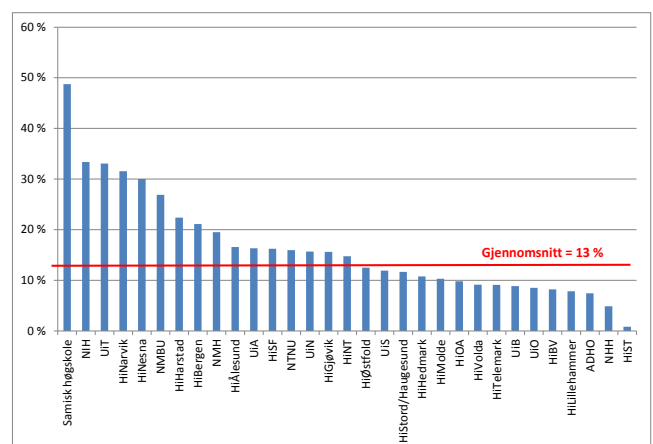
Uforklart element

I dette andre hovedkapitlet ser vi på hvordan størrelsen på den uforklarte delen av bevilgningen varierer mellom institusjonene, hvordan bevilgning per studie plass varierer og til slutt hvor mange vitenskapelige årsverk institusjonene har per studie plass.

Ulik størrelse på det uforklarte gir ulikt handlingsrom

Hvis gjennomsnittlig 87 % av bevilgningene i UH-sektoren kan forklares med resultater, rekrutteringsstillinger, studie plasser, museer og arealer, står man igjen med en uforklart del på 13 %. Det er et gjennomsnitt for hele sektoren som skjuler store forskjeller.

Fig.4 Uforklart del i % av total bevilgning

Gjennomsnittet er markert med den røde linja i figuren. Vi ser at den uforklarte delen av bevilgningen målt i prosent av total bevilgning til den enkelte institusjon varierer fra 50 % til 1 %.

En stor uforklart andel av bevilgningen betyr stort handlingsrom – romslige økonomiske vilkår uten for mange særskilte bindinger. Motsatt kan en liten uforklart andel tyde på trange rammer for den aktiviteten som ikke lar seg fange innenfor de fem elementene vi har beskrevet.⁶

Den uforklarte delen av bevilgningen varierer, som vi har sett. Samtidig er det altså denne delen av bevilgningen som i stor grad representerer det vi kan kalle et «strategisk handlingsrom» for institusjonene selv. Eksempler på anvendelse av dette handlingsrommet kan være:

- Strategisk arbeid for økt uttelling fra EU
- Strategisk arbeid for å skape flere internasjonalt ledende forskningsmiljøer
- Etablering av nye forskningssatsinger og videreutvikling av eksisterende forskningsinfrastruktur.
- Finansiering av egenandeler i eksternt finansierte forskningsprosjekter.
- Innfasing av nye studieprogrammer samtidig som gamle utfases.
- Verdibevarende vedlikehold av bygningsmassen til de selvforvaltende institusjonene.

Strategi handler naturligvis ikke bare om størrelsen på og utnyttelsen av de midlene som ligger i det uforklarte elementet. Anvendelsen av alle andre midler har også strategiske implikasjoner.

Betydningen av et institusjonelt handlingsrom er for øvrig beskrevet i Handlingsromutvalgets rapport fra 2010.⁷

⁶ Årsakene til en stor eller liten uforklart andel kan variere og er ikke tema her; vi er opptatt av konsekvensene en uforklart andel kan tenkes å ha.

⁷ Arbeidsgruppa var oppnevnt av departementet og ble ledet av Marianne Harg, daværende leder av TEKNA. Kunnskapsdepartementet ivaretok sekretariatansvaret.

Bevilgning per studieplass

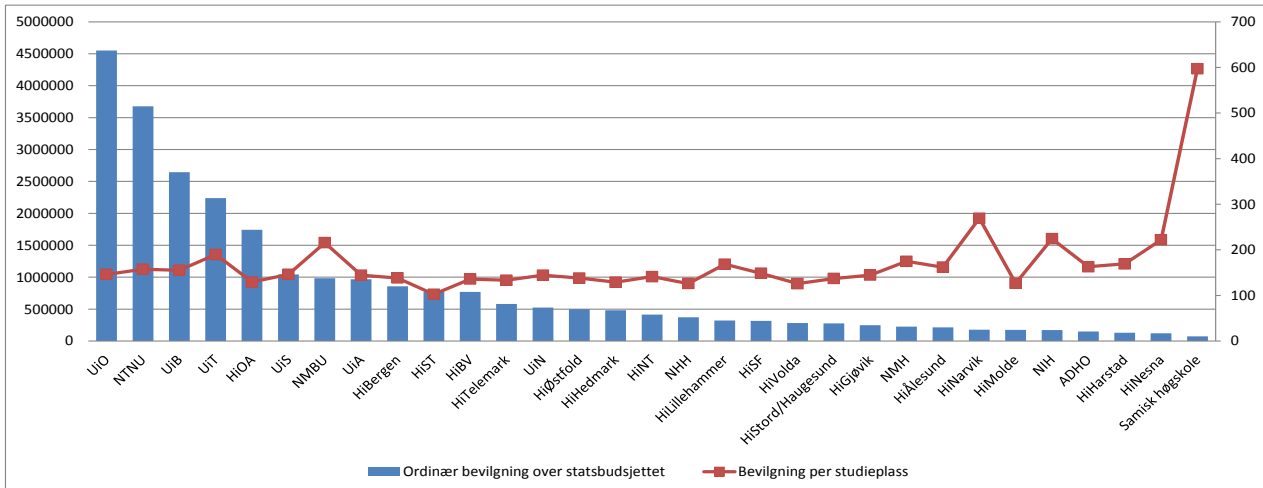
Figur 5 nedenfor viser bevilgning per studieplass (rød markering) – etter at vi først har trukket ut bevilgning til rekrutteringsstillinger og museer – sammen med bevilgningens størrelse (blå stolper).⁸ Bevilgningstallene varierer mye. Bevilgning per studieplass varierer mye mindre, men med enkelte unntak:

- Seks institusjoner har en bevilgning per studieplass som ligger mer enn 25 % over gjennomsnittet. Det gjelder – i synkende rekkefølge – Samisk høyskole, Høgskolen i Narvik, Norges idrettshøgskole, Høgskolen i Nesna, Norges miljø- og biovitenskapelige universitet og Universitetet i Tromsø.
- Tre av institusjonene har en bevilgning per studieplass som ligger mer enn 15 % under gjennomsnittet. Høgskolen i Sør-Trøndelag ligger aller lavest; ellers gjelder dette Norges handelshøyskole og Høgskolen i Volda.

Hovedbildet er imidlertid en stor grad av likhet i finansiering per studieplass. De tre største og eldste universitetene har en ubetydelig høyere bevilgning per studieplass enn gjennomsnittet av høyskoler. Målt på denne måten er Universitetet i Agder finansiert likt med Universitetet i Oslo mens Høgskolen i Lillehammer er bedre finansiert.

⁸ Det er altså i gjennomsnitt 12 % av bevilgningen av ordinær bevilgning som er trukket ut før de resterende 88 % av bevilgningen er dividert på det vektete studieplasstallet. Begrunnelsen for å trekke ut akkurat midlene til rekrutteringsstillinger og museer, er at de representerer områder der institusjonene i UH-sektoren skiller seg mye fra hverandre. Da kunne man naturligvis tenkt å trekke ut midler til husleie/bygningsdrift også, men vi viser til tidligere omtale av kritikken mot å inkludere kostnader til bygninger i en dekomponering av finansieringsordningene.

Figur 5 Finansiering totalt og per studieclass, 2013-tall

Beløp i 1000 kroner

Det er lite som tyder på at det skulle være systematiske skjevheter mellom institusjonskategorier i UH-sektoren der noen institusjoner har systematisk bedre vilkår, f.eks når det gjelder å drive forskning.

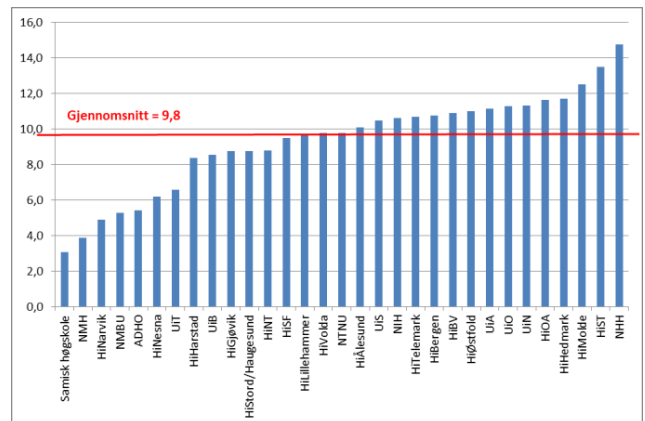
I den norske FoU-statistikken er nøkkelen til forskjellig nivå på utgifter til forskning i universiteter og høyskoler knyttet til tidsbruksundersøkelser blant det vitenskapelige personalet om fordeling av arbeidstid på ulike oppgaver. Denne tidsbruken varierer mye; høyskolene og de nye universitetene oppgir at det vitenskapelige personalet har betydelig mindre tid til forskning enn tilsvarende grupper ved de gamle breddeuniversitetene.

Hvis det er riktig at finansieringen av institusjonene i stor grad er lik, må forskjellene i tidsbruk knyttes mer til tradisjoner og hevd – ressursdisponering – enn til selve finansieringen.

Studieplasser og vitenskapelige årsverk

Vi har også sett på antallet studieplasser målt mot vitenskapelige årsverk, se figur 6.⁹

Fig.6 Antall studieplasser per vit. ansatt

Antallet studieplasser per vitenskapelig ansatt varierer fra 3 (best) til 15 (dårligst). Gjennomsnittet er rett under 10. Det er ingen systematiske forskjeller mellom institusjonstyper; alle er representert i begge ender av skalaen.

⁹ Tallet for vitenskapelig ansatte er hentet fra DBH. Det gjelder årsverk innenfor stillingsgruppa «undervisnings- og forskerstillinger» (og inneholder derfor bl.a. ikke rekrutteringsstillinger) innenfor egen grunnbevilgning (eksternt finansierte årsverk er dermed ikke medregnet).

Det er også et betydelig sammenfall mellom resultatene som er framstilt i figurene 5 og 6. Konklusjonen virker derfor robust: Uansett målemetode ser det ut til at lokalisering i noen grad ser ut til å påvirke ressurstilførselen.¹⁰

Større grad av synliggjøring?

Med et mulig unntak for rekrutteringsstillinger, er det etter denne gjennomgangen vanskelig å få øye på noen rammevilkår som skulle gjøre at forskning ved noen institusjoner er vanskeligjort sammenliknet med andre institusjoner.

Det er tvilsomt om det er noe å hente på å tydeliggjøre kriteriene for finansieringssystemet ut over det som er nevnt i dette notatet. Antallet rekrutteringsstillinger er som nevnt allerede spesifisert i de årlige budsjettene. Synliggjøring og styring av studieplasser, både mellom institusjoner og mellom kategorier (bachelor/master/profesjon samt fagområder) kan gjøres dersom departementet vil. KD kan også følge opp sitt eget signal fra 2002 om en egen museumskomponent. En eventuell etablering av en egen arealkomponent vil medføre både fordeler og ulemper sett opp mot institusjonenes eget handlingsrom over de ressursene som stilles til rådighet.

Handlingsrommet, eller frihetsgradene, til den enkelte institusjon var da også begrunnelsen for at KD i presentasjonen av finansieringssystemet i 2002, skrev: «*Eit av hovudsiktemåla med Kvalitetsreforma er å gi institusjonane større fridom til å velje verkemiddel for å oppnå betre kvalitet. Fridom til å disponere over eigne budsjettmidlar utan unødige bindingar*

¹⁰ Fra 1. januar 1997 ble daværende Norges Landbrukshøgskole og Norges veterinærhøgskole forvaltningsmessig overført fra Landbruksdepartementet til Kirke-, undervisnings- og forskningsdepartementet. Forhistorien med ulik forvaltningsmessig tilknytning kan også være med på å forklare noe av forskjellene i ressurstilgang i dagens UH-sektor.

er ein viktig føresetnad i denne samanhengen. Departementet legg derfor opp til at basis-komponenten skal løyvast som ei ramme utan nærmare spesifikasjon.» (St.prp. nr.1 (2001-2002) fra KUF, side 158)

Om UH-sektorens heterogene institusjoner er best tjent med et mer gjennomsliktig finansieringssystem som samtidig fører til større bindinger i *disponeringen* av midlene, er på denne bakgrunn ikke opplagt.

Avslutning

Farene ved å sammenlikne er alltid knyttet til utfordringer omkring sammenliknbarhet. UH-sektoren i Norge er mangslungen, men ved å korrigere for strukturelle forskjeller og studieprogramportefølje, blir sammenliknbarheten større.

Det mest slående er da *likheten* i ressurstildelingen til norske universiteter og høyskoler. Noen forskjeller finnes – og noen av disse forklares best med geografisk lokalisering. Det kan også være at forskjellene noen ganger skyldes at særlig de minste institusjonene kommer noe skjevt ut i sammenlikningene.

Det er bragt frem i budsjettdiskusjonene i Stortinget at de nye universitetene og høyskolene er dårligere finansiert enn de gamle universitetene. Men tar man hensyn til ulikheter i oppgaver/ansvar og eierskap til bygninger, er institusjonene i UH-sektoren ganske likeverdig finansiert.

Det er slett ikke utenkelig at funnene vi her har beskrevet, kan nyanseres eller beskrives bedre. Vi vil imidlertid tro at dette notatet kan være av interesse når finansieringsmodellen nå skal gjennomgås av et ekspertutvalg. Innsikt i virkemåten til dagens modell er et nødvendig grunnlag for arbeidet med å foreslå endringer.

En siste kommentar: Når man bruker uttrykket «uforklart del» av budsjettet må man ikke forledes til å tro at denne delen ikke er viktig. Tvert imot: Selv om anvendelsen av de samlede ressursene har strategiske implikasjoner, er den «uforklarte delen» av rammen som gir institusjonene mye av deres strategiske handlingsrom. Det er fra denne delen institusjonene skal hente de ekstra ressursene som trengs for å svare på utfordringene fra regjeringen om flere ressurser fra EU og flere internasjonalt ledende forskningsmiljøer. På denne måten er det den «uforklarte delen» av budsjettet som tydeligst sikrer institusjonenes autonomi som selvstendige strategiske aktører. Og det er denne delen som må sikres i enhver finansieringsmodell.

Dette notatet legger til grunn et *plantall* for studieplasser. Hvorfor ikke bare anvende tallet for registrerte studenter?

Institusjonene i UH-sektoren har hatt svært ulik praksis når det gjelder opptak. Flere av dem har overbooket i svært høy grad, andre har gått motsatt vei for å bedre studiekvaliteten. Tall for registrerte studenter vil derfor bare avdekke forskjeller knyttet til lokale prioriteringer, mens et studieplasstall vil avdekke forskjeller knyttet til politiske prioriteringer. Disse siste er av større interesse når det er *finansiering* som skal drøftes.

En oversikt over ressurser knyttet til plantall for studieplasser bidrar derfor bedre til de fruktbare diskusjonene.

Oversikt over insentiver som andel av total bevilgning

	Utdannings- insentiv	Forsknings- insentiv
NMBU	21 %	9 %
NTNU	22 %	10 %
UiA	29 %	2 %
UiB	22 %	10 %
UiN	25 %	2 %
UiO	20 %	10 %
UiS	26 %	4 %
UiT	17 %	6 %
Samlet	22 %	8 %
AHO	35 %	1 %
HiMolde	28 %	2 %
NHH	29 %	3 %
NIH	21 %	5 %
NMH	23 %	0 %
Samlet	27 %	2 %
HiBergen	27 %	1 %
HiBV	27 %	1 %
HiGjøvik	31 %	3 %
HiHarstad	26 %	1 %
HiHedmar	32 %	1 %
HiLilleham	38 %	2 %
HiNarvik	19 %	1 %
HiNesna	26 %	0 %
HiNT	28 %	1 %
HiOA	29 %	2 %
HiSF	29 %	1 %
HiStord/H	29 %	1 %
HiST	31 %	1 %
HiTelemar	31 %	1 %
HiVolda	34 %	2 %
HiØstfold	26 %	1 %
HiÅlesund	28 %	1 %
Samisk hø	4 %	2 %
Samlet	29 %	1 %

Studieplassoversikt 2003 og 2013

	2003	2013
<u>Universiteter</u>		
NMBU	1 910	2 149
NTNU	11 256	12 207
UiA	4 594	5 009
UiB	8 411	8 200
UiN	2 530	2 808
UiO	15 739	15 839
UiS	4 398	4 810
UiT	5 761	6 383
<u>Sum</u>	<u>54 599</u>	<u>57 405</u>
<u>Statlige vitenskapelige høyskoler</u>		
AHO	209	277
HiMolde	1 053	1 076
NHH	1 880	1 948
NIH	437	480
NMH	351	412
<u>Sum</u>	<u>3 930</u>	<u>4 193</u>
<u>Statlige høyskoler</u>		
HiBergen	3 575	4 653
HiBV	3 688	4 277
HiGjøvik	1 061	1 262
HiHarstad	674	635
HiHedmark	2 747	2 783
HiLillehammer	1 409	1 526
HiNarvik	598	483
HiNesna	600	440
HiNT	2 149	2 167
HiOA	8 496	10 151
HiSF	1 809	1 706
HiStord/Haugesund	1 547	1 524
HiST	4 802	5 672
HiTelemark	3 385	3 332
HiVolda	1 686	1 704
HiØstfold	2 578	2 793
HiÅlesund	863	1 046
Samisk høgskole	93	85
<u>Sum</u>	<u>41 760</u>	<u>46 239</u>
<u>Statlige UoH-institusjoner</u>	<u>100 289</u>	<u>107 837</u>

Ressurser til rekrutteringsstillinger, museer og areal (2013-tall)

	Bevilgning	Rekr.stillinger	Areal	Museer
Universiteter				
NMBU	984 340	131 448	111 491	0
NTNU	3 675 601	541 205	372 097	61 517
UiA	967 903	48 047	160 225	0
UiB	2 645 208	470 495	360 667	64 522
UiN	525 234	29 009	104 499	0
UiO	4 550 395	789 597	628 362	146 429
UiS	1 044 506	67 084	189 844	31 714
UiT	2 237 791	274 682	216 446	35 661
Sum	16 630 978	2 351 567	2 143 631	339 843
Statlige vitenskapelige høyskoler				
AHO	149 003	13 598	32 231	0
HiMolde	174 617	16 318	28 253	0
NHH	373 633	63 458	54 088	0
NIH	173 247	29 916	11 945	0
NMH	224 287	13 598	56 798	0
Sum	1 094 787	136 888	183 315	0
Statlige høyskoler				
HiBergen	856 331	18 131	136 186	0
HiBV	769 367	35 355	193 588	0
HiGjøvik	249 348	12 692	38 464	0
HiHarstad	128 774	5 439	23 876	0
HiHedmark	481 237	17 224	94 871	0
HiLillehammer	322 696	18 131	55 324	0
HiNarvik	177 579	9 972	46 728	0
HiNesna	121 948	5 439	28 435	0
HiNT	413 400	12 692	84 951	0
HiOA	1 743 118	40 794	365 169	0
HiSF	315 498	9 972	67 239	0
HiStord/Haugesund	275 353	10 878	52 454	0
HiST	771 848	20 850	143 470	0
HiTelemark	582 282	19 944	121 595	0
HiVolda	281 482	12 692	48 269	0
HiØstfold	498 437	13 598	118 430	0
HiÅlesund	212 975	9 065	45 674	0
Samisk høgskole	72 045	6 346	19 573	0
Sum	8 273 718	279 215	1 684 296	0
Statlige UoH-institusjoner	25 999 483	2 767 669	4 011 242	339 843